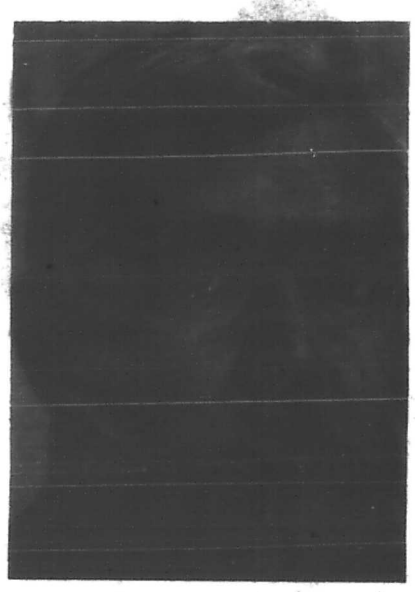
לבדוק החי"כים באמצעות המחשב של "בזק"

בסוד שיח

מאת שאול שיף

השר דיב יצחק לוי אוזניים על חוק החסינות

חברי הכנסת יודעים מניסיונם, כי אחד הזיה של שערוריה אינו שולה על שבע, שבועיים מקסימום. הציבור והתקשורת ועסקים קצה על מה"כים שולחים ימים בקשה הציבורית ועשים בה ככל השולה על החם. אבל, בשוך הסערה, הכסך "ישאר במשך של דבר בכיסם של חברי הכנסת, שמצליחים בכל פעם להעמיד פני עי סידולית של מסבנים הרעבים ללחם ר"ל.

הקשר של רוב חברי הכנסת עם הציבור שאוף לאומם, שאם לא כך, הכיצד אין הם מתבישים בתקשת קיבוצים, כשאלפי משפחות "על הפנים", לדבר על פתיחת לשכות בעלות של עשרת אלפים חילד לשנה, וזאת בנוסף להטבות ורבות שיש להם. ויטלוו לי רוב חברי הכנסת: אם קיימת הסיבה של מגבלים בשרות הציבורי, כי השכונות הנבחות של הבכירים זן תמריץ למשוך כוחות טובים מבחוץ לשרות הציבורי, הרי בבכסת קשה למצוא את מיטב הכוחות הללו הבאים מבחוץ. שכן, הרוב הסכריע הם "בוגרי" המנגנונים, שעל גבם הגיעו, כידוע, לבכסת. עזרי לחימצע מהבללות, ייאמר, כי גם המנגנונים הללוו לעיתים להטמיח כוחות טרובים.

אין ספק כלל, כי הלשכות ישמשו את הח"כים בעיקר לבריכים הפוליטיים, כדי לבנות "פוליטיים", ושוב ייללו הפוליטיקאים על הכוחות הטובים שבחוץ, חברי המועצים הכספיים, לבין חברי הכנסת המבקשים להבניה עצמם על־ידי אותן הסמכות שהם מושכים להעולתם הפוליטית.

אבל יכולים חברי הכנסת, אחת ולתמיד, לחתים את כל הדיבורים נגדם ולהוכיח בפועל ובמעשים, כי הם מעדיפי ציבור אמיתיים וכי כל הסמכות מוקץ למשכורת הולכות לעדין אחר בלבד: שרות הציבור. הכיצד ניתן להוכיח? חברי הכנסת מקבלים 25 אלף פרוטות שלום חינם לשנה. זה סבבי הביבור, הרי הם משרתי הציבור והלא כן? אשר־על־כן יחשוף חברי הכנסת את הסכומות בוק הבהם פירוט חשיבות בסבי דעדת של 3 אנשים, חברי כל פניות, שיבריע עליי מספרי הטלפון, מהסכמות הח"כים בפועל, לאחן הולכו 25 אלף פרוטות הטלפון. אני סוכן כאן לחבר שלהבהיל אלו ח"כים בודדים כל 25 אלף הפרוטות הללו, אחן הולכות למטרות הציבור הרחיבים. הרבה האפריע זן פרוטות אישיות, לצרכים אישיים וכר וכר.

גם הצעין הפשוט מוביל למסקנה הזאת. הרי שלושה ימים בשבוע נמצאים חברי הכנסת בכנסת הסמילא אין הם יכולים לדבר מטעית. כאשר הם בשים ובישוב, אם הם בשים בשוב משלושת הימים הללו הרי מדובר בשעה מאוחדת וקשה להעולות על הדעת. שאו הם עוסקים בעניני הכלל ועם־ישראל. בימי חמישי רוב חברי הכנסת עסוקים בעניני המפלגה במרכזי המפלגות ושלחותיהן ושוב הם כמעט אינם נמצאים בבית בששי שבת יש להניח כי הם מקדישים את זמנם לבני משפחותיהם, לאחר הירידות של שלושה ימים. יום ראשון הוא היום היחיד אולי שבו הם יכולים להתמסר לצרכי הכלל מביתם וכאן המקום לבדוק כמה מבין הח"כים, אכן מקדישים את השלמן של יום ראשון למען עם ישראל שבחר בהם.

לא בכדי בסקר ימדי שנערך לפני מספר שנים, גילה הציבור חוסר עניין בחברי הכנסת ובחברי הציבור ובשנה האחרונה מדדים הח"כים לעשות ככל יכולתם, כדי להשניא עצמם על הציבור עוד יותר.

חבל שחברי הכנסת אינם מגלים מידה גדולה יותר של תיחכות, כדי לסייע לשכבות החלשות בהגרלת משכונתם, ומרימים ידי רי בקלות בזכות הגוירות הכלכליות המנותנות ממשרד האוצר. בהזדמנות קרובה כראי לחשוף את משכונתם של פקידי האוצר הבכירים והחכות שלהם הם וזכים וזאו יבין הציבור איך אין כל קשר עם בכן שבעה להגריל את פקי העתי בישראל.

הציבור הישראלי והא סבלן גדול הוא והוא מוזרו לצאת להמצין ולמחות. אולם, נראה, שיחה הבסקטות אחרים, שבהם "החלוש" מעורר ניחוך, יגיעו לדחבת מישכן הבכנת ויידו בה אבנים.

החוק להמרת דת יזון היום?

בשבוע שעבר, כך נמסר אמר היה להזיון בממשלה החוק להמרת דת, אלא שפרשת הכרון לא אירשיתה דאז. חוק זה אמור, כידוע, להטריר את כל נושא הניור ולקבוע אחת ולתמיד מה קרי ליהודים הרשרמים ולגיורים הקונסרבטיביים בכריעת ישראל.

אין זה סוד, כי שבדים ורים עשים שימוש בגיורים של רבנים לא אורתודוכסיים, כדי לבסס את ישיבתם בישראל וגם בשבי חשבי יאור הקונסי ישנם כאלה שלחרי את הסמכים, כי ניתן לקבוד ניור שלא על־פי הלכה ולחזת בסמוך ישראל.

המפלגות הדתיות תולות תקות בראש הממשלה, כי הוא יתמוך בניור האורתודוכסי לכל אורך הדרך, אולם אין זן יודעות, כי לחץ כבד ביותר מופעל על בכיסין מצדי הרשרמים, שלא יתן יד למציאות, שבה לא יוכר בישראל אלא הניור הרשרמי שנעשה בחו"ל.

מהערות שהשמיע ראש הממשלה בשיחות שונות, שהתייחסו לחוץ ההמרה עלה, כי אין הוא קצבן להתעמת עם הרשרמים ועם הקונסרבטיבים וכי הוא מבקש למצוא נוסחה שבבל זאת תקנה מעמד כלשהו לגיור הרשרמי שנעשה בחו"ל.

בינתיים ישבות המפלגות הדתיות בשקט, גם כדי לא לעודד את השמאל כאן ואת הזרמים הלא אורתודוכסיים בחו"ל, אבל העמות בעניין זה הולך וקרב ובעבר שמענו, כי "יהדות התורה" עלולה לעזוב את הקואליציה, אם ראש הממשלה יכבע לרשרמים.

תיק "חוק ההמרה" נמסר בסתר"ל לשר התחבורה, הרב יצחק לוי, משום ניסיונו בהיבט המשפטי של החוק על כל גילגוליו והכרתנו את כל הרגישויות סביב חוק זה. אין ספק, כי אם הממשלה "תמשוך" את הדיון בחוק ותעבוד בו סחבה, יאמר בית המשפט העליון את דבר במוניה זו "יאמר", בהסתמך על שיחותיו הפרטיות, אין נשיא בית המשפט העליון, פרופ' אהרון ברק מעוניין להשתות את מעמד הרשרמים לזה של האורתודוכסים בעניני ניור, אבל במקום שהפוליטיקאים כושלים למרות שניתן להם חבל אהרן על־ידי בג"ץ, אין השופט ברק יכול לבוא במקומם.

היום אמור נושא זה להידון בממשלה ומעניין יהיה לראות כיצד ינהג ראש הממשלה, בנימין נתניהו.

ושיניו נשרו ארצה

את חסיפור שיסופר לחלן שמע ר' חיים יהודה רייך (קלויזנבורג – צאנז) מאביו ואביו מסבו וחסבא הכיר אישיית את חסלמד, שבו יזבר בסיפור חקצר הזה.

לבעל "מנעם אלימלך", רבי אלימלך מליזנסק חקודיש, היו שני בנים: רבי אליעזר והבי אלעזר. בחיותם קטנים, שכר רבי אלימלך "מלמד" לשני בניו והוא חשכיל אותם בכל מקצועות התורה בנגלה, ורבי אלימלך אנוקל חקפיד, כי חשערים יינתנו ברוח החסידות.

ביזדע הוא, כי חחסידים-מחו שלא ללמוד את שער "יחיוד החאמונה" בספר "חובת חלבבות", באומרם, כי חאמונה היא למעלה מחשכל ואין מקום לחקירות ולמחקר בעניינים שבאמונה.

גם "חמלמד" שחעמיד רבי אלימלך לרשות שני בניו ידע את עמדת האדמו"רים החחסידים בעניין שער "יחיוד החאמונה", ובכל זאת החליט, כי את בניו של רבי אלימלך אפשר בכל זאת ללמד ואין בכל חשש, כי "יתפגו מוולימוד ואלעזר ומלמד אותם את שער "יחיוד ותאמונה", נכנס רבי אלימלך לחדר ונדחם למצוא את "חמלמד" שוקד על חשער האסור ומלמד אותו את שני בניו. שאל רבי אלימלך את חמלמד "מה אתה חרי לא יעשה כן בסקומותנו". נבחל "חמלמד על שנתפס בקלקלתו וחשיב: "ראיתני לחוכיח לבנך שיש בורא עולם". פרש רב אלימלך את ידיו כלפי מטה ואמר: "חרי בורא עולם הוא אור אין סוף-" ובאומרו זאת חתפלא חחדר באור עצום, שנשמח "חמלמד" לא יכלה להכיל אותו וחזא חחל ורעד בכל גופו והיל ותחר אחרו את כל ישותו ושיניו נשרו ארצה, פשוטו כמשמעו.

מאותו יום ואילך חסתובב "חמלמד" שיהיה אברך צעיר ללא שיניים, זכר למעמד האור האלוקי בחדר חלימוד. חשבוא רבות של ר' חיים יהודה רייך ני, רבי דוד רייך אביל, היה שותקי ושתיקי בעיר דמבוץ, מקום-בוא חתגורר אותו מלמד. בחיותו בגיל 98 חשיך פעם את פיו בפני רבי דוד חתראה לו כי פיו נקי משיניים. "לא מזיקה נעלמה לי חשיניים אלא מזיקני מיותר שחיה לי עם בעל "חנעם אלימלך", ושיתור בפנין את סיפור שער "יחיוד ותאמונה".

ואם חנעו לדמבוץ, בשיאר בת, כדי לספר על רבי שמואל מדמבוץ, חלמידו של "יחיוד מלובלין", חלא חוא רבי עקב יצחק חלוי איש חורביץ זצוק"ל. אותו רבי שמואל מדמבוץ אביל, חיה עובד ה' עצום, שחסתיר עצמו מעין כל וכל חליכותיו חיו במיעה מופלגת. רבי שמואל נחשב כאחד חתלמידים חמשובים של "יחיוד" חקודש מלובלין.

רק כשחל על גדלותו חסר סיפורון קטן. דודנו של ר' חיים יהודה רייך חיתה נחתנת לעלות מדי פעם על חציון של רבי שמואל בבית חעלמין בדמבוץ. בשנת תרצ"ט, לפני חשואה חציונית, חיא ערב חתנחם, עלתה על חציון של רבי שמואל לבקש את כל חבקשות כשנגת כלות ישראל. חיתה בבואה של חציון, ראתה אשה אחת מרעישה עם עלמות ובכיה קורע כל לב. משך חזמן חדברים למדך, כי בזמן של חשואה חזאת חסירה את דמה בחיותה בת 17 והאם מתחנגת על קברי של רבי שמואל, שוקבה"ק יקח את חבת שחסילם חזה וכך יקנע מחמת ללכת בדרך שחניחי קטן על חסחמת, שחין קטן גדול ממנו.

למחרת חיום חתעלמה חבת על מדרגות חכנסייה ומשם חובהלה לבית חחולים ולרופאים לא מחר אלא לקבוע את מחת. חסיפור חזה של חמירה חיה מפורסם בכל דמבוץ ומחזה ואילך של בת ת"ז שחמירה דומן, מחזיר במת רבות בשעורה שליטה.

אותו צדיק נסתר, רבי שמואל מדמבוץ חיה "בעל תפילה" ב"ימים נוראים". בכל חדש אלול, מדי שנה, חיה נוסע לרבי "חחוזה" מלובלין" ושוחה שם חדש ימים, מתבשם מחורחו, מתגרש לקראת ראש חשנה ויום הכיפורים ומשם שמך לראש חשנה, חיה נכנס לחדרו של "חחוזה" ויחחוזה" חיה מלמד אותו את כוונת חתפילה. באחד "האולים" נסע רבי שמואל עם חברו לובלין ובדרך אמר לו, כי חוא חש שנפל ממדרגתנו חרוחנית וחוא בוש להיכנס ככה אל רבו. בחגיעם ללובלין ביקש רבי שמואל מחברו שיקדים אותו באמירת "שלום עליכם" ל"יחוזה". "חמלוזה" ישב כשפניו אל חקיר וכשכנס חחבר, חסתובב "חחוזה" חושיט לו את ידו וקיבלו בחמיות רבה. לא כן חיח עם רבי שמואל. "חחוזה" חושיט לו את חיד בקריעת רבה וחחזיר פניו אל חקיר. במשך חדש ימים ישב רבי שמואל בבית חמדרש ומעיניו נזרו חדמעות כמים ולבו נשבר כחרס. בחגיע חעת לשוב לביתו, ביקש לחיכנס לחדרי של "חחוזה" שיהיה חדר "לפניו" מחדר, כדי שיוכל אותו את כוונות חתפילה. כשנכנס מזה שנים, ובעומדו בחדר חחיצוני, חושש מקבלת חפנים חמצחיה מ"חחוזה", פתח מאן דהוא את חדלת ומיד סגר אותה שוב מסיבה כלשהי, בלי שחבחין שאבצעותו של רבי שמואל אוחות במשקוף. חאבצעות נפתחו ושתחו דם, אלא שרבי שמואל לא חש כלל בכסבל, שכן כולו חיה דרוך לקראת חפגישה עם רבו. וכך נכנס לחדר "חחוזה" קיבל את פני בפנים מאירות; לימד אותו את סדר חכוונות ובעומדו על פתח חדלת לצאת לדרך, אמר לו "חחוזה": "כשבאות לא כל כך נוכחתי ממך, עכשיו, "חלב נשבר" חחזיר לך את חמדרגות חגבוחות שאזכת לך וראיי שכבח חעמוד לפני "יחעמוד" ביטים חטוראים לבקש על שולחין".

ופך מסיפור על חמלמיד ורבו: באחד "ויטישים" שערך "חחוזה" מלובלין", חיטב גם רבי שמואל, וכשנתנו באמבוע "ויטישן", אמר "חחוזה" דברי תורה וחקידות. וכך אמר אז "חחוזה": "ראשית ערשותיכם חלה תרימו תרומה-" ליאמר: דבר ראשון שאדם צריך לעשות בשובו קם במוקר מניריסתו – חלה, מלשון ויהל משה. עליו להתמבל אל חקביה ולא שיאמר "שיינדל, שיינדל מה שלום חילד-". מנברכתו פניו של רבי שמואל, שחבין שחדברים מופנים אליו. וסיפר לחבירו למחר חתמוטו דברי "חחוזה". "יחורתי חביחוה למני אנן־נמה מביקור אצל "חחוזה". בקשי חמעני חבבוחה על רגלי, מפני חדרכים חמסובשות. נכנסתי חביחוה ונרמסתי מיד על מיטתי. חחנה למחת בקר חמחרי חילד וחחל לבכות, כי אמו צריכה חיתה כבר לחיניק אותו וחיא כמעט מתוך שיכה שאלתי את אמותי: "שיינדל, שיינדל מה שלום חילד". ואת כל מה ראתי "חחוזה" מביתו מלובלין ובשיחתו חיום ביקש "חחוזה" ללמדני כי "ראשית ערשותיכם חלה", יזיו אשר יזיו חנסיבות, וישיבת חלמידי "חחוזה" מלובלין שנכחו בחמקום, כי מעולם לא חיה "חחוזה" מתעב בעניינים חפרטיים של חתלמידים ושיחותיו עסקו תמיד בעניני חכלל ובדברים חנוגעים לכלל, ואם חוא מצא לחזכות לחיעיר לרבי שמואל בעניין פרטי, סיפר חוא שרבי שמואל חוא נשמח בכחוח עד למאוד.

באחרונה ביקר חרב שמואל רייך שליטי"א, אבינ של ר' חיים יהודה בדמבוץ ונשה לשחר את חציון של רבי שמואל חקודיש בבית חעלמין חישן. במקום מנוא קבר אחד בלבד שעשוי בפליטה מבית חעלמין שקדושים וטחורים נמסך בו. חפוחנים חתרמנים יניע עשו שימוש במוצבות לבנייה ובית חעלמין חפך לחגרשת עניים.